

שלוש בוסטון ~ SHALOM BOSTON

כתבות,

הקשר
Hakesher
ארועים,
ומודעות

www.HaKeshetOnline.com

למודעות פירסום בלוח זה
ובמגזין הקשר, נא להיתקשר
ל- (617) 738-5038

Talk Forever

כרטיסי חיוג מוזלים

- חיוג לישראל: 1¢ לדקה
- חיוג לסלולרי בישראל: 10.1¢ לדקה
- ברכישת 1000 דקות לארה"ב: 0.5¢ לדקה
- תעריפים נמוכים נוספים לשיחות מקומיות ובינלאומיות

חזרנו לבוסטון, ואנו מתנצלים על ההפסקה הארוכה.

מעתה, ניתן יהיה להשיג את מעריב בדוכנים, ואנו נפרסם מפעם לפעם רשימה מעודכנת של החנויות.

שרות מנויים: ניתן לקבל את העיתון ישיר לביתך

את הפעילות של מעריב מנויים ומודעות בבוסטון מרכזת אנט זריהן:

617-738-5038

Annette@HaKeshetOnline.com

For more info about Maariv U.S.A. (a Hebrew publication), and for a list of locations where it is sold, contact Jeff Sussman at:

617-935-1017

SussmanJ99@Yahoo.com

ספרי עם עובד במחיר מיוחד לקוראי מעריב אמריקה!
לפרטים נוספים, ראה מודעת פירסום במדור זה.
הזמנות במייל: Newspapers@DayA.Biz

Printing Newspapers out of Home

מעריב
אמריקה

JOE DASSIN La grande fête musicale

Saturday, February 16, 7 p.m.

John Hancock Hall

Making its US debut, the French musical JOE DASSIN celebrates the spectacular legacy of the legendary French-American singer Joe Dassin, and immortalizes his greatest hits such as Et Si Tu N'existais Pas, Salut, A Toi, L'été Indien, Il Etait Une Fois Nous Deux, L'Amérique in this Broadway-style production.

Joe Dassin - "Et si tu n'existais pas"
(ואם לא היית קיימת) (תרגום: אנורה, כיתה יב)

ואם לא היית קיימת
תאמרי לי איך הייתי אני קיים?
הייתי יכול להתחזות לעצמי
אבל לא הייתי אני האמיתי.

ואם לא היית קיימת
אני חושב שהייתי מוצא אותו.
את סוד החיים, רק כדי
ליצור אותך
ולהסתכל עלייך.

ואם לא היית קיימת
תאמרי לי למה הייתי אני קיים?
למה למשוך בעולם בלעדיו
בלי תקווה ובלי חרטה.

ואם לא היית קיימת
הייתי מנסה להמציא את האהבה
כמו צייר שרואה תחת אצבעותיו
את לידתם של צבעי היום
ושלא יחזרו לעולם.

ואם לא היית קיימת
תאמרי לי למה הייתי אני קיים?
למה למשוך בעולם בלעדיו
בלי תקווה ובלי חרטה.

ואם לא היית קיימת
הייתי מנסה להמציא את האהבה
כמו צייר שרואה תחת אצבעותיו
את לידתם של צבעי היום
ושלא יחזרו לעולם.

ואם לא היית קיימת
תאמרי לי למה הייתי אני קיים?
עוברות אורחות שנרדמו בזרועותיי
שלא הייתי אוהב לעולם.

ואם לא היית קיימת
לא הייתי יותר מרק נקודה
בעולם הזה שמגיע והולך.
הייתי מרגיש אבוד,
הייתי צריך אותך.

קוראים יקרים,

אנו מזמינים אתכם לקחת חלק פעיל ולכתוב מ"פרי עטכם" כתבות, מאמרים וסאטירות חזויות אישיות בנושאים מגוונים כגון: דעתכם הפוליטית, נשים בחברות הייטק, ביטק וטכנולוגיה מובילות, אומנות, ספרים, החלפת טיפים, מרשמים למאכלים מועדפים, אירועים ציבוריים שידועים לכם ושלא מוכרים להתרחש בחודשים אפריל, מאי ויוני (תערוכות, סרטים, מבצעים ופסטיבלים) וכד'. במילים אחרות, נשמח שתחלקו אתנו כל דבר שיכול לעניין את הקהילה הישראלית כאן בבוסטון. ילדים גם מוזמנים לצרף סיפורים, חזויות וציורים ליום העצמאות.

את החומר יש לשלוח באימייל לכתובת: Annette@HaKeshetOnline.com

דוד ברוזה

Sunday, March 30, 7 pm

Mechanics Hall

321 Main St., Worcester

כמעט הכל נאמר ונכתב על דוד ברוזה. הוא הוגדר כלאונדר כהן פוסט-מודרני, כסטיבי ריי וון של הגיטרה הספרדית, "מל גיבסון של הרוק'נ'רול". ה"הוליווד ריפורטר" כתב שברוזה "מביא מיזוג חזק של השפעות אל תוך עבודתו, ומשליט עוצמה בחדר עם פולק-רוק ישן מעורב בלהט עירוני. הוא מבצע שובה-לב, המשתלט על הגיטרה שלו עד התמסרות מוחלטת".

אלבומיו הרבים והמגוונים זיכו אותו בהכרה כאחד האמנים החשובים ביותר בסצנת המוסיקה העולמית - ביניהם אלבומי האמריקאי הראשון "Away from Home" שכונה על ידי ה"ניו יורק טיימס" - "...אחד מאלבומי הפופ הטובים ביותר של 1989".

להארכת ויזה, עזרה בכתיבת קורות חיים באנגלית, לעבודות הדפסה, ולעזרה במחשבים,
נא להתקשר ל-ג'ף: (617) 935-1017 SussmanJ99@Yahoo.com

מעניין מה הילדים שלנו שיקראו יאמרו

מאת: יוסי שבתאי

לפני שלוש שנים בערך, נכנסה אשה לתחנת דלק, היא תדלקה והושיטה למתדלק את כרטיס האשראי שלה. הוא הסתכל בכרטיס ואמר לה: "שם המשפחה שלך לניר? פעם היה טייס עם אותו שם משפחה. לניר. הוא היה איש... אגדה." האשה אמרה: מה אתה זוכר על הטייס הזה? הוא אמר: אם אני זוכר נכון, קראו לו אבי, כן אבי לניר. הוא היה טייס בכיר מאד, ידע את הסודות הכי שמורים בחיל-האוויר. במלחמת יום-הכיפורים הוא נפל בשבי הסורי. הם עינו אותו אבל הוא לא דיבר. הם עינו אותו עד מוות. האשה אמרה: אתה יודע, אני הייתי אשתו. היום נולדה הנכדה השישית שלנו. ששה נכדים. זאת הנקמה שלנו בגורל. שניהם, מיכל לניר ומוכר הדלק עמדו ובכו.

אחרי מות קיבל אבי לניר את עיסור העז. בתעודה נכתב: סגן אלוף אבי לניר צנח והגיע חי לקרקע. נתפס ונלקח בשבי. עונה למוות ע"י חוקרי וול חשף כל מידע. במעשיו אלה גילה אומץ לב, נאמנות והקרבה עילאית. "מוכר הדלק זכר את הסיפור של אבי לניר. אני לא שמעתי עליו כלום עד להנחת הערב הזה. אני מוכרחה להגיד ששאלתי הרבה אנשים אם השם אבי לניר אומר להם משהו. רובם אמרו: לא. אני מקווה שאחרי הערב הזה אתם תספרו עליו כי אנשים שמספרים עליהם סיפור, לא מתים..."

אבי לניר יכול היה להיות. הוא יכול היה לראות את הילדים שלו ואת הנכדים שלו. הוא מת, כי הוא בחר לשתוק. היו שבועים שדיברו. היה קצין מודיעין אחד שלא יכול לעמוד בעינויים וכתב לסורים אנציקלופדיה שלמה על צה"ל ועל מדינת ישראל. למה לניר שתק? איזה סודות הוא ידע? אבי לניר ידע על מערכת נשק סודית של חיל האוויר 41 שגם היום, 34 שנה אחרי המלחמה, אסור לדבר עליה. בממשלה של גולדה היו אולי שני שרים שידעו מה שאבי ידע. חוקר האטום יובל נאמן סיפר כי כמה ימים אחרי הפסקת האש שלחה גולדה חשאיית לאמריקאים וביקשה להכנס למשא ומתן עם הסורים: החזרת החרמון לסוריה תמורת החזרת 28 שבויים הביתה. בין השבויים היה אבי לניר. לגולדה היה דחוף מאד להחזיר אותו הביתה פן לא יעמוד בעינויים וידבר. גולדה לא ידעה שכשהודעה הזאת נשלחה לאמריקאים, לניר כבר לא היה בין החיים.

אשתו אומרת: החיים הם ערך מקודש אבל יש ערכים שעומדים מעל לערך של קדושת החיים. אבי מת מתוך אמונה ומתוך משפחה עם מה שהוא עושה. אם הוא היה מדבר הוא לא היה יכול להיות עם זה. לא הוא. אבי לניר: חלומה של כל אמה יהודית. עלם תמורת, יפה תואר, אוהב הבנות, ילדים היו הולכים אחריו כמו אחרי החליטין מהמלך. בחור מבריק, עם המון קסם אישי, עם כושר מנהיגות.

מיכל הכירה את אבי בבסיס חיל האוויר בחצור. אמה שלה אמרה לה: לחבר שלך יש שתי מגרעות איומות. הוא יהיה טייס, והוא בא ממשפחה מרדית. מיכל באה ממשפחה מפאניקית. ולא רק זה, הדוד שלה, אריה פולנסקי, נרצח ע"י האצ"ל כי נחשד בשיתוף פעולה עם הבריטים. עכשיו היא מתחננת עם אבי לניר שהדוד שלו היה מפקד אלטלנה. אהבה כמו של רומא ויוליה. אבי לניר ניצל בנס ארבע פעמים ממוות בעת טיסה. ארבע פעמים הוא צנח בשלום. ואז, באי 13 באוקטובר 73. מיכל פוגשת את אבי בפעם האחרונה בבילה שלפני ה-13 באוקטובר, בבסיס בחצור. אחרי הפגישה היא נכנסת לחדרה נוראה והיא אומרת לחברה שלה: מחר יגיע האסון. ב-13 באוקטובר, מתרחשת שורה של אירועים שמילך קוראת להם חוסר מזל היסטרי. עשר וחצי בבקר. מאז הפגישה עם אבי אמש מיכל בחדרה איומה. מתקשרת לבסיס ומבקשת את אבי. "מלחמה, אין שיחות פרטיות" עונה המזכירה. "זה בקשר לתפקיד שלך" מיכל משקרת. היא מוכרחה לדבר איתו, לומר לו שלא יצא היום לטיסה. לא היום... אבי בדיון. "תגיד לי שיתקשר למשטרה" היא אומרת למזכירה. מיכל מחכה. כל רגע כמו נצח. ואבי לא מתקשר. היא מתקשרת שוב. המזכירה אומרת: אוי, מצטערת, שכחתי להגיד לו. הוא כבר יצא. "בשעה שבה טלפנה מיכל, אבי מגיע למסבים."

עד אותו יום, היום השמיני למלחמה, הוא כמעט לא טס. כמפקד טייסת 101 הוא עסק בענייני פיקוד: ישיבות מטה, טלפונים, הערכות מצב. הוא מותש אבל מתקשר להחליף את הטייס שנמצא בכוננות והוא עולה לטיסה. טיסת פטרול בצפון. המטוס שלו נפגע ע"י טיל סורי. החיילים למטה ראו שני טילים עולים לשמים ומצנח יורד למטה ממש על הקו של הסורים. והנה עוד ביש מזל: אבי מצליח להסית את המטוס שלו לעבר ישראל, אבל כשהוא נוטש אותו הרוח סוחפת את המצנח שלו לשטח הסורי לא רחוק מעמק הבכא. לניר צנח בשלום. הוא רץ לכיוון סוריה... מנסה להסתתר, עכשיו מתחיל מרדף מייגע אליו יותר מהר הסורים או צה"ל. הסורים הגיעו ראשונים. לניר קם, הלך לעבר שרידיו סורית שחיכתה לו, אחר-כך הועבר לג'יפ ונעלם. מאותו הרגע לא ידעו עליו כלום בארץ.

הטליזמה הסורית נהגה להראות את הטייסים הישראליים שנפלו בשבי, את לניר העליון. יש עדויות של שבויים שלנו שלניר נשבה כשהוא חי. משהו שמע אותו מאיית את השם שלו לחוקרים. אותו שבוי שמע אותו לחוש: שברו לי את הרגלים, שברו לי את העצמות. מתישהו, קייסינג'ר, שר החוץ האמריקני, מגיע לארץ עם רשימת השבויים החיים בדמשק. למיכל ברור: אבי לא ברשימה. בשישה יוני 74 גופתו מוחזרת לארץ.

איתן הבר, חברו הטוב של אבי לניר, אומר עליו: הוא היה האיש המושלם ביותר שהכרתי מעודי. אבי ממלא את חיי. בדמיוני אני מפליג אל בית הכלא הסורי, מה אמר? מה חשב כשפגעו בו הצליפות והמכות? האיש הצעיר הזה יכול היה להיות רמטכ"ל או ראש ממשלה אבל בסופו של דבר הוא זה שקבע את גורלו כשבחר לשתוק על מוות. ומיכל אשתו אומרת עליו: הוא היה גיבור חי."